KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.778/3
VAN 19 OKTOBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 30 september 2010 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout, overeenkomstig artikel 79 van het Bosdecreet van 13 juni 1990", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling Wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout, overeenkomstig artikel 79 van het Bosdecreet van 13 juni 1990, te wijzigen.

Met die wijzigingen wordt beoogd richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (hierna: de dienstenrichtlijn) om te zetten in het interne recht van het Vlaamse Gewest voor wat de erkenning van kopers en exploitanten van hout betreft.

De ontworpen wijzigingen hebben onder meer betrekking op de invoering van het één-loket, de opheffing van de voorwaarde dat de te volgen bosbouwtechnische opleiding door de minister dient te worden aanvaard, het gelijkwaardigheidsonderzoek van erkenningen die niet door de Vlaamse overheid zijn verleend, de duur van de vergunning, de termijn binnen dewelke een beslissing moet worden genomen en de vermelding van de mogelijkheid om beroep in te dienen, en op de vermelding van de vormvoorschriften en de termijnen voor het instellen van dat beroep.

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 79 van het bosdecreet van 13 juni 1990 (hierna: het bosdecreet).

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Luidens artikel 79, eerste lid, van het bosdecreet kan niemand zonder voorafgaande, schriftelijke erkenning beroepsmatig als koper of exploitant optreden in openbare bossen. Die vereiste van een erkenning als voorwaarde om beroepsmatig als koper of exploitant op te treden, moet worden beschouwd als een vergunningsstelsel in de zin van de dienstenrichtlijn. Het bosdecreet bevat geen specifieke bepalingen in verband met de vereisten waaraan de erkenning, in het licht van de dienstenrichtlijn, moet voldoen.

De dienstenrichtlijn is in het Vlaamse Gewest in het algemeen omgezet bij het decreet van 25 juni 2010 tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (hierna: het dienstendecreet). Bij gebreke van specifieke bepalingen in het bosdecreet, dienen de bepalingen van het ontwerp dan ook te worden getoetst aan de relevante bepalingen van het dienstendecreet [1]. In voorkomend geval moeten de bepalingen van het ontwerp ook getoetst worden aan de dienstenrichtlijn.

De bedoelde toetsing vergt in zekere mate een feitelijke beoordeling van de toestand op het terrein. Binnen het kader van een advies over een ontwerp van verordenend besluit kan de Raad van State een dergelijke toetsing niet uitvoeren. Om dezelfde reden kan de Raad van State ook niet nagaan of de ongewijzigd gebleven bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 in alle opzichten aan de genoemde decreetsbepalingen beantwoorden. Aan de gemachtigde is wel gevraagd om de verenigbaarheid van de ontworpen regeling met de dienstenrichtlijn toe te lichten. Uit het gedetailleerde antwoord blijkt niet dat de erkenningsregeling na de wijziging bij het ontworpen besluit vragen doet rijzen vanuit het oogpunt van de dienstenrichtlijn. In het bijzonder wijst niets erop dat de erkenningsvoorwaarden strijdig zouden zijn met het vereiste dat ze niet-discriminerend, noodzakelijk en evenredig moeten zijn (zie artikel 10, lid 2, van de dienstenrichtlijn).

---

(1) Over de verhouding tussen het dienstendecreet en bijzondere decreten, zie artikel 4, derde lid, van het dienstendecreet.

Wel vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 gelezen zullen moeten worden in samenhang met de relevante bepalingen van het dienstendecreet. Zo voorziet dat besluit niet, ook niet na de wijziging bij het ontworpen besluit, in een bericht van ontvangst van de aanvraag tot erkenning (zie in het bijzonder de bepalingen in verband met de aanvraagprocedure, vervat in de artikelen 13 en 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002, te wijzigen bij de artikelen 5 en 6 van het ontworpen besluit). In dat opzicht gelden dan echter wel de vereisten van artikel 7 van het dienstendecreet (die de omzetting vormen van artikel 13, leden 5 tot 7, van de dienstenrichtlijn). Indien de stellers van het ontwerp zouden menen dat de band met het dienstendecreet onvoldoende duidelijk is, zouden zij het ontwerp natuurlijk kunnen aanvullen met bepalingen die de inhoud ervan overnemen, met uitdrukkelijke verwijzing naar de relevante bepalingen van het dienstendecreet ("overeenkomstig artikel ... van het decreet van 25 juni 2010 ...").

5. In verschillende ontworpen bepalingen van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 wordt melding gemaakt van het begrip "het één-loket" [2].

In het ontworpen artikel 1, 5/, wordt dat begrip gedefinieerd als "het loket ter uitvoering van de artikelen 6 tot en met 8 van de richtlijn 2006/123/EG van het Europese Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt". Aan de auditeur-verslaggever heeft de gemachtigde bevestigd dat hiermee de ondernemingsloketten worden bedoeld zoals vermeld in de wet van 7 december 2009 tot wijziging van de wet van 16 januari 2003 [3] en dat voor het gebruik door de Vlaamse overheid van deze federale ondernemingsloketten een samenwerkingsakkoord zal worden gesloten [4].

---

(2) Zie de artikelen 2, 4 tot 6 en 8 van het ontwerp.

(3) Wet van 7 december 2009 tot wijziging van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, wat de taken van het één-loket betreft.

(4) De definitie van het begrip "het één-loket" zou aan duidelijkheid winnen indien men in het ontworpen artikel 1, 5/, naar deze federale ondernemingsloketten zou verwijzen.

De Raad van State wenst de stellers van het ontwerp er evenwel op te wijzen dat, zolang het bedoelde samenwerkingsakkoord niet is gesloten, geen gebruik kan worden gemaakt van deze federale ondernemingsloketten en de betrokken bepalingen dan ook geen uitwerking kunnen hebben.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

6. Conform hetgeen betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit is opgemerkt (opmerking 3), kan in het eerste lid van de aanhef meer specifiek worden verwezen naar artikel 79 van het bosdecreet met vermelding van de nog van kracht zijnde wijzigingen die het artikel heeft ondergaan [5].

7. Het tweede lid van de aanhef dient aangevuld te worden met de datum van het besluit. De wijzigingen die dat besluit heeft ondergaan, dienen niet te worden vermeld [6].

8. De in het vijfde lid van de aanhef vermelde considerans is weinigzeggend en in ieder geval niet noodzakelijk voor een goed begrip van de ontworpen regeling. Dit lid wordt dan ook beter weggelaten.

Artikel 4

9. In het ontworpen artikel 11, § 1, van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 wordt niet langer gewag gemaakt van een lijst van evenwaardige buitenlandse erkenningen. Bijgevolg dient in artikel 11, § 2, niet enkel

---

(5) *Omzendbrief VR/2009/4 van 17 juli 2009 betreffende de wetgevingstechniek,* nr. 60.

(6) *Ibid.*, nr. 73 tot 75.

de inleidende zin te worden vervangen, maar moet in 2/ van die bepaling ook de verwijzing naar de lijst bedoeld in paragraaf 1 te worden geschrapt. Duidelijkheidshalve zou in artikel 11, § 2, 2/, verwezen kunnen worden naar een erkenning "door een andere dan de Vlaamse Overheid".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS P. LEMMENS